

РЕШЕНИЕ

№ 603

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9672** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. С. Н. – К. срещу Заповед № П-65/25.07.2019 г. на председател Държавна агенция метрологичен и технически надзор, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение, на основание чл. 12 от ЗДСл.

В жалбата, се твърди, че оспорената заповед трябва да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че в случая не са налице предпоставките по чл. 12 от ЗДСл, защото оспорващата е била назначена за първи път на държавна служба на 07.03. 2018 г., има фактическо изпълнение по служебно правоотношение по ЗДСл повече от една година и прекратяването на последното не попада в разпоредбата на чл. 12 ЗДСл. Развити са оплаквания за наличие на отменителни основания по чл. 146 от АПК, както и на принципите на административния процес. В подкрепа на оплакванията, съдът е допуснал поискана от оспорващата СИЕ, заключението по която се оспорва частично от жалбоподателя.

Ответникът по оспорването, чрез упълномощен процесуален представител, изразява становище, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона.

Съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено следното.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Предвид специфичния характер на държавната служба - заемане на платена щатна длъжност в държавната администрация, с цел подпомагане орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия, тази разпоредба предоставя възможност органът по назначаване, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност да прекрати служебното правоотношение с държавния служител, без да има задължението да го предизвести за това, без да е задължен да излага мотиви и без да е задължен да извършва подбор или да оценява качеството на изпълнение на служебните задължения. Следователно в правомощията му, при условията на оперативна самостоятелност е да прекрати правоотношението по своя преценка. На съдебен контрол за законосъобразност подлежи само това, дали заповедта е издадена от компетентен орган, в посочения в чл. 12, ал. 1 ЗДСл срок и при спазване на предпоставките по същия текст. Достатъчно условие за прекратяване на правоотношението на това основание е служителят да е бил назначен за първи път на държавна служба и да не е изтекъл едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност. По силата на ал. 2 от същата разпоредба, ако в срока по ал. 1 служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване.

В разглеждания случай датата на назначаване на жалбоподателя на държавна служба за първи път е датата, посочена в заповед № Н-62 от 07.03.2018 г., считано от 07.03.2018 г., със срок до завръщане на титуляра за заеманата длъжност. Правоотношението на К. е било прекратено на 28.05.2018 г., т.е. от назначаването му до прекратяване на служебното му правоотношение не е изтекла една година, поради което и на основание чл. 12, ал. 2 от ЗДСл за при последващото постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване. Не се спори, че оспорващата е заемала длъжност – младши експерт, ранг V младши, съобразно заповедта за назначаване. Това служебно правоотношение е прекратено поради връщането на титуляра за заеманата длъжност със заповед № П-39/28.05.2018 г.

Следващо назначаване на жалбоподателя е извършено от органа по назначаването Председател ДАМНТ със заповед № Н-132/28.05.2018 г., с правно основание чл. 16а, ал. 1 и 2, във вр. чл. 12 от ЗДСл. Заемана длъжност „инспектор, длъжностно ниво: 11, експертно ниво: 7, ранг на ДС – V младши. Служебното правоотношение е прекратено по взаимно съгласие със заповед № 38/29.03.2019 г. на органа по назначаването, считано от 01.04.2019 г.

Със заповед № Н-59/29.03.2019 г. жалбоподателя е назначен, считано от 01.04.2019 г. на длъжност гл. инспектор, длъжностно ниво: 9, експертно ниво: 5, ранг IV младши, „главен инспектор“, специализирана администрация – ГД „Надзор на язовирните стени и надзор към тях“, регионален отдел „Надзорна язовирните стени и съоръженията към тях“, 3. Централна България. преназначена със заповед Н-145/07.06.2019 г. на длъжност „главен инспектор“, специализирана администрация – ГД „Надзор на язовирните стени и надзор към тях“. Със заповед № П-65/25.07.2019

г., считано от 01.08.2019 г. служебното ѝ правоотношение е прекратено.

Жалбоподателят оспорва основанията, по които органа по назначаване е прекратил последното ѝ служебно правоотношение в ДАМТН.

В ДАМТН оспорващата е била назначена за първи път на 07.03.2018 г. по заместване до връщане на титуляр за длъжността, на която оспорващата е била назначена. Поради връщането на титуляра служебното правоотношение е прекратено на 28.05.2018 г. прослужено време на тази длъжност от 2 месеца и 21 дни.

Следващото назначение в ДАМТН е за период от 10 месеца и 3 дни.

По отношение на предходните два времеви периода, органът по назначаване не е ползвал като основание възможността по чл. 12 от ЗДСл

Последното ѝ служебно правоотношение с ответника е за период от 4 месеца.

Компетентният административен орган на 22.07.2019 г. законосъобразно е упражнил правото си да прекрати служебното правоотношение на държавен служител, в така наречения "изпитателен срок", без да е бил обвързан от задължението да преценява други обстоятелства, включително начина на изпълнение на служебните задължения.

Съдът не споделя доводите на оспорващия, че за него едногодишният срок не важи, защото от времето, когато за първи път е бил назначен на държавна служба, са изминали повече от 12 месеца. Календарно пресметнато това е така, но следва да се има предвид, че жалбоподателят има три назначения по ЗДСл, от един орган по назначаване, но на различни длъжности, като за всяко от назначенията, служебното правоотношение е прекратено преди фактическото изпълнение за срок от 1 година. В чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е въведен едногодишен срок на изпитване.

Според чл. 12 ЗДСл, когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. За да може органът да упражни това свое право, е необходимо наличието на една позитивна предпоставка - назначаване на държавния служител за първи път на държавна служба и една отрицателна предпоставка - да не е изминала една година от датата, на която държавния служител е встъпил в длъжност. Съгласно чл. 12, ал. 2 ЗДСл, ако в срока по ал. 1 служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване. Разпоредбата е достатъчно ясна и не се нуждае от допълнително тълкуване. Без правно значение е дали последващото постъпване на държавна служба е в същата или в друга администрация. С чл. 12 ЗДСл и при визираните в нормата условия на органа по назначаването е предоставена възможност да прави преценка при условията на оперативна самостоятелност и няма изискване същият да излага фактически основания за издаване на заповедта, видно и от задължителните реквизити на акта за прекратяване на служебното правоотношение, визирани в чл. 108, ал. 1, изр. първо ЗДСл.

За съда е наложителен извода за приложимостта на чл. 12, ал. 2 от ЗДСл, като правна възможност за органа по назначаването. По делото е установено, че жалбоподателката е назначена на изпитателен срок за една година, видно от Заповед № Н-59/29.03.2019 г., издадена от органа по назначение на основание чл. 9, чл. 10д, ал. 6 от ЗДСл във връзка с чл. 12 от ЗДСл. Следователно, към датата на връчване на оспорения акт, служителката е била в условията на изпитателен срок, което не се оспорва от нея. Предвидената в чл. 12, ал. 1 от ЗДСл възможност за прекратяване на служебното правоотношение в едногодишен срок без предизвестие е установена в полза на органа

по назначаването. Така законодателят е предоставил на органа по назначаване в границите на този срок възможността да прецени качествата на служителя, необходими да изпълнява служебните функции и задачи. В защита на служителя, законът е поставил изискване във времето, в което тече срокът за изпитване, служителят реално да изпълнява служебните си функции и с тази цел е предвидил с дните, в които той по някаква причина реално не може да престоира труд /отпуск, болнични и др. / да се удължава /продължава/ изпитателният срок. В настоящия случай по категоричен начин е установен фактът, че волеизявлението на административния орган за прекратяване на служебното правоотношение е направено в едногодишен срок от възникване на правоотношението, с което следва да се приеме, че са били налице предпоставките на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл. При установените по делото фактически обстоятелства, правилно е приложена нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл. /във връзка с чл. 12, ал. 2 ЗДСл, с оглед данните за прекратени предходни служебни правоотношения, със същия орган по назначаване.

Съдът не кредитира и дискредитира заключението на вещото лице, в частта, с която същото дава лични коментари, които не са от компетентността му, а и не е възлагана такава задача. Заключение се кредитира за календарното време, през което жалбоподателят е бил на три пъти в служебни правоотношения, общо за време от 1 година, 4 месеца и 25 дни.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с целта на закона и при правилно тълкуване и приложение материално-правните разпоредби, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. Предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал присъждане на такива, на същия следва да се присъдят разноски .

Съдът,

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на, А. С. Н. – К. срещу Заповед № П-65/25.07.2019 г. на председател Държавна агенция метрологичен и технически надзор, с която е прекратено служебното й правоотношение, на основание чл. 12 от ЗДСл.

ОСЪЖДА А. С. Н. – К. да заплати на Държавна агенция метрологичен и технически надзор сумата 100 (сто) лева, деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред ВАС.

Съдия